

De architect
KOEN VAN SYNGHEL

Urbino aan de Schelde

Met het Zuidoortterras en het zwart-wit gestreepte huis Roosmalen maakte architect Bob Van Reeth halfweg de jaren tachtig een statement. Met iconische architectuur richtte hij in Antwerpen de blik opnieuw naar de Schelde. Stad aan de Stroom was een feit.

Wanneer je vandaag de Schelde stroomopwaarts vaart kom je in Wetteren nog een straffere stunt tegen. Aan de linkeroever troont sinds kort een bastion in rode baksteen. Samen met Architectenwerkgroep (AWG) ontwierp de voormalige bouwmeester een ministad. Ze heeft de flair van een Italiaanse stadstaat die als een arendsneest het landschap overschouwt.

De schaal van de ontwikkeling is massief. Ze bevat een parking, werkplekken, een gemeentehuis, een postkantoor, horeca en meer dan zestig appartementen. Toch zorgt de rode baksteenarchitectuur voor een pittoreske, monochrome compositie in harmonie met de bestaande kerk. Wetteren lijkt wel Urbino aan de Schelde.

Geniaal aan dit stadsontwikkelingsproject is het gebruik van de topografie. De architecten trokken het niveau van de hogergelegen markt door. Zo creëerden ze achter de kerk een sokkel, met daarop een reeks gebouwen rond een nieuw, publiek plein. Het royale uitzicht op de omgeving geeft het ensemble de allure van een belvédère. Het is een autovrije plek, aangezien de parking vanzelfsprekend onder de bak-

stenen esplanade werd weg-gewerkt.

Met dezelfde evidentie maken de hellingen en trappenpartijen een connectie met de pleinomgeving. Van daaruit zwiert een fietsersbrug over het water. De elegante brug herschept deze Gentse voorstad tot een markante poort in het Scheldeland.

Het nieuwe Wetteren doet denken aan een schaakbord. Elk gebouw heeft een eigen identiteit. Zo affirmeert het administratief centrum zich met een colonnade. De woongebouwen worden volgens de wetten van de natuur ranker naar de hemel toe.

Tijdloze naturel

De uniforme baksteen zorgt voor een rustgevende eenheid-in-de-verscheidenheid en herintroduceert het tijdloze naturel waarmee oude steden groeiden uit lokale materialen. Ook de fijne korrelgrootte van ramen maakt dat het project, dat tot een moloch had kunnen uitgroeien, op schaal blijft van de stad én de mens.

Het is een goede zaak dat in de loop van het ontwerpproces één bouwblok langs de kerk werd ingeruild voor een 'green'. Dit park is nog in aanleg. Eens het klaar is brengt het zuurstof en balans in dit bakstenen universum.

Wetteren aan de Schelde is geen toevalstreffer. Het is het product van een overheidsbeleid en ontwerpenergie, én vooral van het geloof in de maakbaarheid van de stad.

Deze stadsuitbreiding lijkt organisch gegroeid als een middeleeuwse stad. © studio claeerhout

De woongebouwen worden volgens de wetten van de natuur ranker naar de hemel toe. © studio claeerhout

Wetteren aan de Schelde is het product van een overheidsbeleid en ontwerpenergie